

रविवारी मार्च 29, 2026

विषय — वास्तव

सोनेरी मजकूर: यशया 30 : 21

"नंतर, जर तुम्ही चुकलात आणि चुकीच्या मार्गाने गेलात डावीकडे वा उजवीकडे तर तुमच्या मागून आवाज येईल, हा मार्ग बरोबर आहे. तुम्ही ह्या मार्गाने जावे."

उत्तरदायी अध्ययन: यशया 45 : 5, 6, 8, 9, 12, 19, 22

- 5 मी परमेश्वर आहे मीच फक्त देव आहे दुसरा कोणीही देव नाही. मी तुला वस्त्रे घातली, पण तरीही तू मला ओळखत नाहीस.
- 6 मी एकटाच देव आहे. हे मी ह्या सर्व गोष्टी करतो, त्यावरून लोकांना कळेल. मीच परमेश्वर आहे, दुसरा कोणीही देव नाही' हे पूर्वेपासून पश्चिमेपर्यंत सर्व लोकांना कळेल.
- 8 आकाशातील ढगांतून चांगुलपणा पृथ्वीवर पडो. पृथ्वी दुभंगो तारण वाढो, आणि त्याचबरोबर चांगुलपणा वाढो. मी परमेश्वराने त्याला निर्मिते आहे.
- 9 ह्या लोकांकडे पाहा ते त्यांच्या निर्मात्याशीच वाद घालीत आहेत. माझ्याशी वाद घालणाऱ्यांकडे पाहा. ते खापराच्या तुकड्यासारखे आहेत. कुंभार भांडे करण्यासाठी मऊ, ओला चिखल वापरतो पण चिखल त्याला तू काय करतोस? असे विचारीत नाही. निर्मितीला निर्मात्याला प्रश्न विचारण्याची हिंमत नसते. हे लोक त्या चिखलासारखे आहेत.
- 12 म्हणून पाहा! मी पृथ्वी व तीवर राहणारी सर्व माणसे निर्माण केली. मी माझ्या हाताने आकाश केले, आणि मी आकाशातील सर्व सैन्यांवर हुकूमत ठेवतो.
- 19 मी गुप्तपणे कधी बोललो नाही. मी मोकळेपणानेच बोललो. मी जगाच्या अंधाऱ्या कोपऱ्यात माझे शब्द लपविले नाहीत. मी परमेश्वर आहे. मी नेहमीच सत्य बोलतो. खऱ्या गोष्टीच मी सांगतो.
- 22 दूरदूरच्या ठिकाणी राहणाऱ्या लोकांनी देवाचे अनुसरण करणे थांबवले. तुम्ही मला अनुसरावे व स्वतःचे रक्षण करून घ्यावे. मीच देव. दुसरा देव नाही.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. योहान 3 : 16

16 होय, देवाने जगावर एवढी प्रीति केली की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला. देवाने आपला पुत्र यासाठी दिला की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्याला अनंतकाळचे जीवन मिळावे.

2. मत्तय 14 : 14-22 (से 2nd), 23-33

14 मग तो किनाऱ्यावर आला, जेव्हा त्याने मोठा लोकसमुदाय पाहिला. तेव्हा त्याला त्यांच्याबद्दल कळवळा वाटला. म्हणून जे आजारी होते त्यांना त्याने बरे केले.

15 मग संध्याकाळ झाल्यावर त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, ही माळरानावरची उजाड जागा आहे आणि भोजन वेळ होऊन गेली आहे. लोकांनी गावामध्ये जाऊन स्वतःकरिता अन्न विकत घ्यावे म्हणून त्यांना पाठवून द्या.

16 परंतु येशू त्यांना म्हणाला, त्यांना जाण्याची गरज नाही. तुम्हीच त्यांना खायला द्या.

17 तेव्हा ते त्याला म्हणाले, पाच भाकरी व दोन मासे याशिवाय येथे आमच्याजवळ काहीच नाही.

18 तो म्हणाला, त्या इकडे आणा.

19 मग लोकांना गवतावर बसण्याची आज्ञा केल्यावर त्याने त्या पाच भाकरी व दोन मासे घेऊन वर आकाशकडे पाहून त्यावर आशीर्वाद मागितला. नंतर त्याने भाकरी मोडून शिष्यांना दिल्या व शिष्यांनी लोकास दिल्या.

20 ते सर्व जेवून तृप्त झाले. मग त्या उरलेल्या तुकड्यांच्या त्यांनी बारा टोपल्या भरून घेतल्या.

21 स्त्रिया व मुले मोजली नाहीत, पुरूष मात्र पाच हजार होते.

22 स्वतः लोकसमुदायास निरोप देईपर्यंत त्याने शिष्यांना नावेत बसून लगेच आपल्यापुढे पलीकडे जाण्यास सांगितले.

23 लोकांना पाठवून दिल्यावर तो प्रार्थना करण्यास एकांत ठिकाणी डोंगरावर गेला, रात्र झाली तेव्हा तो तेथे एकटाच होता.

24 पण त्यावेळी नाव किनाऱ्यापासून बऱ्याच अंतरावर होती व ती लाटांनी हेलकावत होती, कारण वारा समोरून वाहत होता.

25 मग पहाटेच्या वेळी तो पाण्यावरून चालत शिष्यांकडे आला.

26 शिष्य त्याला पाण्यावरून चालताना पाहून घाबरून गेले, त्यांना वाटले, भूतबीत आहे की काय म्हणून ते भूत, भूत असे ओरडू लागले.

27 पण येशू लगेच त्यांना म्हणाला, काळजी करू नका. मी आहे, भीऊ नका.

28 पेत्र म्हणाला, प्रभु जर तो तूच आहेस तर मला पाण्यावरून तुझ्याकडे यायला सांग.

- 29 येशू म्हणाला, ये.मग पेत्र नावेतून पाण्यात उतरला व पाण्यावरून चालत येशूकडे जाऊ लागला.
30 पण तो पाण्यावरून चालत असतानाच वारा व लाटा पाहून तो भ्याला आणि बुडू लागला. बुडताना ओरडला, प्रभु, मला वाचवा.
31 आणि लगेच येशूने आपला हात पुढे करून त्याला धरले व म्हटले, अरे अल्पविश्वासू माणसा, तू संशय का धरलास?
32 मग ते नावेत बसल्यावर वारा थाबला.
33 तेव्हा जे नावेत होते ते त्याला नमन करून म्हणाले, तुम्ही खरोखर देवाचे पुत्र आहात.

3. मार्क 10 : 1 (आणि ते), 13-18, 21-23 (से 2nd), 25-27, 32 (से :), 33 (से 4th), 34, 46-49 (से 1st), 51, 52

- 1 ...आणि जसा त्याचा परिपाठ होता, तसे त्याने त्यांना शिकविले.
13 त्याने त्यांना स्पर्श करावा, यासाठी लोक लहान बालकांना त्याच्याकडे आणीत होते. परंतु शिष्यांनी त्यांना दटावले
14 येशूने हे पाहिले तेव्हा तो रागावाला आणि त्यांना म्हणाला, लहान बालकांना माझ्याकडे येऊ द्या. त्यांना मना करू नका कारण देवाचे राज्य यांच्यासारख्यांचेच आहे.
15 मी तुम्हांस खरे सांगतो, जो कोणी बालकासारखा देवाच्या राज्याच्या स्वीकार करणार नाही त्याचा तेथे कधीही प्रवेश होणार नाही.
16 तेव्हा त्याने बालकांना उचलून जवळ घेतले. आपले हात त्यांच्यावर ठेवले आणि आशिर्वाद दिला.
17 येशू प्रवासाला निघाला असता एक मनुष्य त्याच्याकडे धावत आला आणि त्याच्यापुढे गुडघे टेकून म्हणाला, उत्तम गुरूजी, अनंतकाळचे जीवन मिळण्यासाठी मी काय करावे?
18 येशू त्याला म्हणाला, तू मला उत्तम का म्हणतोस? एका देवाशिवाय कोणी उत्तम नाही.
21 येशूने त्याच्याकडे पाहिले त्याला त्याच्याविषयी प्रेम वाटले. तो त्याला म्हणाला, तुझ्यामध्ये एका गोष्टीची उणीव आहे. जा, तुझ्याजवळ जे सर्व आहे ते वीक. नंतर ते गोरगरिबांस वाटून टाक, स्वर्गात तूला संपत्ती प्राप्त होईल. तर मग चल आणि माझ्या मागे ये.
22 हे शब्द ऐकून तो मनुष्य खूप निराश झाला व खिन्न होऊन निघून गेला कारण त्याच्याजवळ खूप संपत्ति होती.
23 येशूने सभोवताली पाहिले व तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, ज्याच्याजवळ संपत्ति आहे त्याचा देवाच्या राज्यात (श्रीमंतांचा) प्रवेश होणे किती कठीण आहे.
25 श्रीमंतांचा देवाच्या राज्यात प्रवेश होणे यापेक्षा उटांला सुईच्या नेढयातून जाणे सोपे आहे.
26 ते यापेक्षाही अधिक आचर्यचकित झाले आणि एकमेकाला म्हणाले, तर मग कोणाचे तारण होणे शक्य आहे?

- 27 त्यांच्याकडे पाहून येशू म्हणाला, मनुष्यांना हे अशक्य आहे पण देवाला अशक्य नाही. कारण सर्व गोष्टी देवाला शक्य आहेत.
- 32 ते वर यरूशलेमेच्या रस्त्यावरून जात असता येशू त्यांच्यापुढे चालत होता.
- 33 ऐका! आपण वर यरूशलेमेस जात आहोत आणि मनुष्याचा पुत्र विश्वासघाताने धरून मुख्य याजक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक यांच्या हाती दिला जाईल. ते त्याला मरणाची शिक्षा देतील.
- 34 ते त्याची थट्ट करतील, त्याच्यावर थुंकतील, त्याला फटके मारतील, ठार करतील आणि तीन दिवसांनी तो पुन्हा उठेल.
- 46 मग ते यरीहोस आले. येशू आपले शिष्य व लोकसमुदायासह यरीहो सोडून जात असता तिमयाचा मुलगा बार्तीमय हा एक आंधळा भिकारी रस्त्याच्या कडेला बसला होता.
- 47 जेव्हा त्याने ऐकले की, नासरेथचा येशू जात आहे तेव्हा तो मोठ्याने ओरडून म्हणून लागला, येशू, दाविदाचे पुत्र माझ्यावर दया करा.
- 48 तेव्हा त्याने गप्प बसावे म्हणून अनेकांनी त्याला दटावले. पण तो अधिक मोठ्याने ओरडून म्हणू लागला. येशू दाविदाचे पुत्र मजवर दया करा.
- 49 मग येशू थांबला आणि म्हणाला, त्याला बोलवा. तेव्हा त्यांनी आंधळ्या मनुष्याला बोलाविले आणि म्हटले, धीर धर, येशू तुला बोलावीत आहे.
- 50 त्या आंधळ्याने आपला झगा टाकला, उडी मारली व तो येशूकडे आला.
- 51 येशू त्याला म्हणाला, मी तुझ्यासाठी काय करावे अशी तुझी इच्छा आहे? आंधळा मनुष्य त्याला म्हणाला, गुरुजी मला पुन्हा दृष्टी प्राप्त व्हावी.
- 52 मग येशू त्याला म्हणाला, जा! तू विश्वास ठेवलास म्हणून तू बरा झाला आहेस. लगेच तो पाहू शकला आणि रस्त्याने तो येशूच्या मागे चालू लागला.

4. मत्तय 6 : 9, 10, 13

- 9 म्हणून जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता. तेव्हा तुम्ही अशी प्रार्थना करावी. हे आमच्या स्वर्गातील पित्या, तुझे नाव पवित्र मानले जावो.
- 10 तुझे राज्य येवो, जसे स्वर्गात तसे पृथ्वीवरही तुझ्या इच्छेप्रमाणे होवो.
- 13 आम्हांला परीक्षेत आणू नकोस तर आम्हांला त्या दुष्टापासून सोडीव.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 335: 27-31

वास्तव हे आध्यात्मिक, सुसंवादी, अपरिवर्तनीय, अमर, दैवी, शाश्वत आहे. अध्यात्मिक काहीही वास्तविक, सुसंवादी किंवा शाश्वत असू शकत नाही. पाप, आजार आणि मर्त्यता हे आत्म्याचे काल्पनिक प्रतिपद आहेत आणि ते वास्तवाचे विरोधाभास असले पाहिजेत.

2. 505: 16-28

आत्मा अशी समज देतो जी चेतना उन्नत करते आणि सर्व सत्याकडे घेऊन जाते. स्तोत्रकर्ता म्हणतो: "उच्चस्थानी असलेला परमेश्वर अनेक पाण्याच्या आवाजापेक्षा, होय, समुद्राच्या प्रचंड लाटांपेक्षाही शक्तिशाली आहे." आध्यात्मिक जाणीव म्हणजे आध्यात्मिक चांगल्या गोष्टींचे भेदभाव. समज ही वास्तविक आणि अवास्तव यांच्यातील सीमारेषा आहे. आध्यात्मिक समज मन, - जीवन, सत्य आणि प्रेम - उलगडते आणि दैवी जाणीव प्रदर्शित करते, ख्रिश्चन विज्ञानात विश्वाचा आध्यात्मिक पुरावा देते.

ही समज बौद्धिक नाही, विद्वत्तापूर्ण कामगिरीचा परिणाम नाही; ती प्रकाशात आणलेल्या सर्व गोष्टींची वास्तविकता आहे.

3. 89: 20-21

जेव्हा इंद्रिये शांत असतात तेव्हा आत्मा, देव, ऐकू येतो.

4. 333: 16 (द)-23

नाझरेथच्या येशूचे आगमन हे ख्रिश्चन युगाचे पहिले शतक होते, परंतु ख्रिस्ताला वर्षाची सुरुवात किंवा दिवसांचा शेवट नाही. ख्रिश्चन युगाच्या आधी आणि नंतरच्या सर्व पिढ्यांमध्ये, ख्रिस्त, आध्यात्मिक कल्पना म्हणून, - देवाचे प्रतिबिंब, - ख्रिस्त, सत्य स्वीकारण्यास तयार असलेल्या सर्वांसाठी काही प्रमाणात शक्ती आणि कृपेने आला आहे.

5. 133: 24-28

त्याने "स्वतःला देवासारखे बनवले" हा त्याच्यावर लावण्यात आलेल्या यहुदी आरोपांपैकी एक होता ज्याने ख्रिस्ती धर्माची स्थापना आत्म्याच्या पायावर केली, जो पित्याच्या प्रेरणेने शिकवत असे आणि देवाबाहेर कोणतेही जीवन, बुद्धिमत्ता किंवा पदार्थ ओळखत नव्हता.

6. 206: 15-18

देवाचा मानवाशी असलेल्या वैज्ञानिक संबंधात, आपल्याला आढळते की जे काही एखाद्याला आशीर्वाद देते ते सर्वांना आशीर्वाद देते, जसे येशूने भाकरी आणि मासे देऊन दाखवले होते, - आत्मा, पदार्थ नाही, पुरवठ्याचा स्रोत आहे.

7. 236: 28-10

येशूला लहान मुले खूप आवडत असत कारण त्यांना चुकांपासून स्वातंत्र्य असते आणि बरोबर ग्रहण करण्याची त्यांची क्षमता असते. वय दोन मतांमध्ये थांबत असते किंवा खोट्या श्रद्धांशी लढत असते, तर तारुण्य सत्याकडे सहज आणि जलद पावले टाकते.

माझे स्पष्टीकरण कधीकधी ऐकणाऱ्या एका लहान मुलीने तिच्या बोटाला गंभीर दुखापत केली. तिला ते लक्षात आले नाही असे वाटले. याबद्दल विचारले असता तिने कल्पकतेने उत्तर दिले, "पदार्थात काहीच संवेदना नाही." हसणाऱ्या डोळ्यांनी ती आता पुढे म्हणाली, "आई, माझे बोट थोडे दुखत नाही."

तिच्या पालकांनी त्यांची औषधे बाजूला ठेवली असती किंवा त्यांच्या लहान मुलीने नैसर्गिकरित्या मिळवलेली मानसिक उंची गाठली असती, यासाठी काही महिने किंवा वर्षे लागली असती.

8. 381: 8-19, 27-4

जेव्हा तुम्ही एखाद्या कथित कायद्याचे उल्लंघन करता तेव्हा तुम्ही म्हणता की धोका आहे. ही भीतीच धोका आहे आणि शारीरिक परिणामांना कारणीभूत ठरते. प्रत्यक्षात आपण नैतिक किंवा आध्यात्मिक कायद्याशिवाय काहीही तोडू शकत नाही. आत्मा अमर आहे आणि नश्वर मन ज्या काळ, कालखंड आणि रोगांच्या प्रकारांनी मरते त्याचे कायदे करू शकत नाही या समजुतीने मर्त्य श्रद्धेचे तथाकथित नियम नष्ट होतात. देव कायदा करणारा आहे, परंतु तो बर्बर कोडचा लेखक नाही. अनंत जीवनात आणि प्रेमात कोणताही आजार, पाप किंवा मृत्यू नाही आणि शास्त्र घोषित करते की आपण जगतो, हालचाल करतो आणि अनंत देवामध्ये आपले अस्तित्व आहे.

आजाराला एक बेकायदेशीर म्हणून काढून टाकूया आणि शाश्वत सुसंवादाच्या नियमाचे पालन करूया, - देवाचा कायदा. दैवी अधिकाराने कधीही न दिलेली शिक्षा, अन्याय्य शिक्षा रद्द करण्याचा मानवाचा नैतिक अधिकार आहे.

आरोग्याच्या भौतिक कायद्यांच्या उल्लंघनासाठी दंड आकारणाऱ्या चुकीला ख्रिस्त येशूने रद्द केले; त्याने पदार्थाचे कथित नियम रद्द केले, जे आत्म्याच्या सुसंवादाच्या विरुद्ध होते, दैवी अधिकाराचा अभाव होते आणि त्यांच्या मंजूरीसाठी फक्त मानवी मान्यता होती.

9. 369: 5-13

ज्या प्रमाणात पदार्थ मानवी इंद्रियेपुढे सर्व अस्तित्व गमावतो, त्याच प्रमाणात मनुष्य त्याचा स्वामी बनतो. तो तथ्यांच्या दैवी अर्थाने प्रवेश करतो आणि आजारी लोकांना बरे करणे, मृतांना उठवणे आणि लाटेवर चालणे यातून दाखवलेल्या येशूच्या धर्मशास्त्राचे आकलन करतो. या सर्व कृतींमधून येशूचे पदार्थ हे पदार्थ आहे, ते जीवनाचे मध्यस्थ किंवा कोणत्याही प्रकारच्या अस्तित्वाचे निर्माता असू शकते या विश्वासावर नियंत्रण दिसून येते.

10. 289: 14-20

ख्रिस्त किंवा सत्याने मृत्यूवर मात केली आणि तरीही तो त्यावर मात करतो ही वस्तुस्थिती सिद्ध करते की "भयांचा राजा" हा केवळ एक नश्वर विश्वास किंवा चूक आहे, जो सत्य जीवनाच्या आध्यात्मिक पुराव्यांसह नष्ट करतो; आणि हे दर्शविते की इंद्रियांना जे मृत्यू दिसते ते केवळ एक नश्वर भ्रम आहे, कारण खऱ्या माणसाला आणि खऱ्या विश्वाला मृत्यूची प्रक्रिया नसते.

11. 241: 31-1

पापी श्रद्धा स्वर्गाच्या राज्यात, शाश्वत सुसंवादात प्रवेश करण्यापेक्षा "उंटाला सुईच्या नाकातून जाणे सोपे" आहे.

12. 231: 20-29

देवाने तुम्हाला पापापेक्षा श्रेष्ठ बनवले आहे आणि तो मानवावर राज्य करतो म्हणून स्वतःला पापापेक्षा श्रेष्ठ मानणे म्हणजे खरे शहाणपण. पापाची भीती बाळगणे म्हणजे प्रेमाची शक्ती आणि देवाशी माणसाच्या संबंधातील दैवी विज्ञानाचा गैरसमज करणे - त्याच्या सरकारवर शंका घेणे आणि त्याच्या सर्वशक्तिमान काळजीवर अविश्वास ठेवणे. आजारपण आणि मृत्यूपेक्षा स्वतःला श्रेष्ठ मानणे तितकेच शहाणपणाचे आहे आणि ते दैवी विज्ञानाच्या अनुषंगाने आहे. जेव्हा तुम्ही देवाला पूर्णपणे समजून घेता आणि ते त्याच्या निर्मितीचा भाग नाहीत हे जाणता तेव्हा त्यांना घाबरणे अशक्य आहे.

13. 468: 9 (तिथे)-15

पदार्थात जीवन, सत्य, बुद्धिमत्ता किंवा पदार्थ नाही. सर्व काही अमर्याद मन आहे आणि त्याचे अनंत प्रकटीकरण आहे, कारण देव सर्वस्व आहे. आत्मा अमर सत्य आहे; पदार्थ नश्वर त्रुटी आहे. आत्मा हा वास्तविक आणि शाश्वत आहे; पदार्थ हा अवास्तव आणि लौकिक आहे. आत्मा हा देव आहे आणि मनुष्य त्याची प्रतिमा आणि प्रतिरूप आहे. म्हणून मनुष्य भौतिक नाही; तो आध्यात्मिक आहे.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतःचा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6